

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2021. június 3. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2020. július 8. napján kihirdetett 8.B.221/2019/28. számú ítéletének Terhelt1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét *megváltoztatja*:

Terhelt1 I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 2 *(kettő)* évre *enyhíti*, a végrehajtását 5 *(öt)* év *próbaidőre felfüggeszti*, a közügyektől eltiltásra ítéletét *mellőzi*.

A feltételes szabadsággal kapcsolatos rendelkezés a szabadságvesztés végrehajtása esetére vonatkozik.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek Terhelt1 I. rendű vádlottra vonatkozó részét *helybenhagyja*.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. testi sértés büntetéseben [Btk. 164. § (2) bekezdés, (3) bekezdés, egy esetben (8) bekezdés 1. fordulat]. Ezért halmazati büntetésként 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és abból az I. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által 2016. június 11. napjától 2016. június 20. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt beszámította akként, hogy a beszámításnál egynapi előzetes fogva tartás egynapi szabadságvesztésnek felel meg.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben fellebbezést jelentett be Terhelt1 I. r. vádlott és védője a büntetés enyhítése, a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztése érdekében.

[3] Az elsőfokú ítélet terhelt2 II. r., terhelt3 III. r. és terhelt4 IV. r. vádlottak vonatkozásában 2020. július 13. napján jogerőre emelkedett.

[4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.208/2020/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. A jogi indokolás azon helyesbítésére tett észrevételt, hogy terhelt2 II. r. vádlott sérelmére elkövetett bűncselekmény esetén az életveszélyes eredményre Terhelt1 I. r. vádlott gondatlansága [Btk. 8. § (2) bekezdés] terjedt ki. Összességében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[5] A védő a fellebbezését a másodfokú eljárásban írásban részletesen indokolta. Előadta, hogy a Terhelt1 I. r. vádlott a cég1-nél dolgozik, az elsőfokú ítélet meghozatalát követően a négy kiskorú gyermeke eltartásához természetben és pénzzel is hozzájárul, élettársi kapcsolatban él, az élettársa tartósan beteg, akit, illetve a vádlott rokkant egészségi állapotú édesanyját is gondozza.

[6] A fellebbezési nyilvános ülésen a védő fenntartotta a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakat, azt azzal egyezően adta elő.

[7] Terhelt1 I. r. vádlott csatlakozott a védője által előadottakhoz és a megbánását fejezte ki a fellebbezési nyilvános ülésen.

[8] A fellebbezések alaposak.

[9] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 583. § (1) bekezdés a) pontja alapján történt fellebbezés bejelentésére tekintettel a Be. 590. § (3) bekezdésében meghatározott korlátozott felülbírálatnak volt helye, amely a Be. 590. § (5) bekezdés a), b), c) és d) pontjai alapján kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra abban a körben, hogy történt-e olyan eljárási szabálysértés, amelyre figyelemmel az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, valamint a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre is.

[10] Ennek során azt állapította meg az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az érdemi felülbírálat akadályát képezné.

[11] A törvényszék megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú felülbírálat alapját képezte. Az elsőfokú ítéletnek Terhelt1 I. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét az ítéltábla azzal egészítette ki, hogy élettársi kapcsolatban él, a cég1-nél (cím12) áll alkalmazásban és a négy kiskorú gyermeke tartásához hozzájárul (másodfokú iratok között 4. sz. alatti fellebbezés indokolás és mellékletei).

[12] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére, és a vádlott által elkövetett bűncselekményeket is a törvénynek megfelelően minősítette.

[13] Osztva a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában kifejtetteket, az ítéltábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását kiegészítette azzal, hogy az I. r. vádlottnak a terhelt2 II. r. vádlott sérelmére elkövetett testi sértés cselekménye vonatkozásában az életveszélyes eredményre a Btk. 8. § 2. fordulatóban írt hanyag gondatlansága terjedt ki.

[14] Az irányadó tényállás szerint Terhelt1 I. r. vádlott legalább egy alkalommal nagy erővel ököllel ütötte meg az orrtájékán terhelt2 II. r. vádlottat, aki ettől háttal a földre zuhant és a fejét beütötte. Az I. r. vádlottnak a testi sértésre kiterjedt a szándéka, tudatában volt annak, hogy a cselekménye következtében a sértett súlyosabb, nyolc napon túl gyógyuló sérülést is elszenvedhet. Terhelt1 I. r. vádlott a cselekménye lehetséges következményeit, azaz az életveszélyes sérülés bekövetkezését ugyanakkor azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet vagy körültekintést elmulasztotta. Ezért a súlyosabb eredmény vonatkozásában a hanyag gondatlansága állapítható meg, ami a vegyes bűnösséggel is megvalósítható életveszélyt okozó testi sértés szándékos jellegén nem változtat.

[15] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet [27] bekezdésének utolsó tagmondatát, vagyis, hogy a szaglászvesztés maradandó elváltozás, azonban mivel érdemi munkaképesség-csökkenéssel nem jár, büntetőjogi értelemben vett maradandó fogyatékoságnak nem értékelhető – nem a tényállás részének tekintette, és mint a jogi indokolás részét akként helyesbítette, hogy a szaglás elvesztése maradandó fogyatékoság. A maradandó fogyatékoság megállapításának a kialakult bírói gyakorlat alapján ugyanis alapját képezi, ha a sértett valamely érzékszervét elveszti, vagy az használhatatlanná válik, például látás, hallás, érzés, tapintás, szaglás (Fővárosi Ítéltábla Bf.11/2019/7., Bf.143/2008/22., Szegedi Ítéltábla Bf.141/2010/5. és Pécsi Ítéltábla Bf.25/2016/4. számú határozatok).

[16] Erre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülményeket is akként helyesbítette – [61] -, hogy a helytállóan súlyosító körülményként értékelt szaglászvesztés maradandó fogyatékoságnak minősül.

[17] Helyesen pedig a kiskorú gyermekek tartásához való hozzájárulása – és nem a tartási kötelezettsége az enyhítő körülmény, míg további enyhítő körülmény a beteg hozzátartozók gondozása.

[18] Terhelt1 I. r. vádlott esetén az alkalmazott büntetési tétel 2 évtől 11 évet el nem érő szabadságvesztés. Az irányadó törvényi középmérték 6 év 6 hónap. Ettől az elsőfokú bíróság a vádlott javára indokoltan tért el, és a büntetési tétel törvényi alsó határát kismértékben meghaladó tartamú szabadságvesztést szabott ki. Ugyanakkor figyelemmel az I. r. vádlott megbánására, valamint arra, hogy négy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, és a jelentős, a bűncselekmények elkövetése óta eltelt 5 év időre, az egyéniesítés követelményét is szem előtt tartva az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy az I. r. vádlottal szemben a büntetési célok elérése érdekében elegendő a törvényi minimumnak megfelelő tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása. Ezért a szabadságvesztés tartamát 2 évre enyhítette.

[19] Ugyancsak a fenti körülményekre figyelemmel, és különösen az I. r. vádlott személyi körülményeire, alapján alaposan feltehető, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető. Ezért azt a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján, ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdésében meghatározott maximális, azaz 5 év próbaidőre felfüggesztette.

[20] A szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre történt felfüggesztésére figyelemmel az ítéltábla Terheltl I. r. vádlott közügyektől eltiltására vonatkozó rendelkezést mellőzte. Egyértelműsítette, hogy a feltételes szabadsággal kapcsolatos rendelkezés a szabadságvesztés végrehajtása esetére vonatkozik.

[21] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta. Egyebekben pedig – miután az egyéb rendelkezések törvényesek – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azt.

[22] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapul.

Szeged, 2021. június 3.

Dr. Mezőlaki Erik

Dr. Halász Edina

Dr. Nagy Erzsébet

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.390/2020/7. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 8.B.221/2019/28. számú ítéletének Terheltl I. r. vádlottra vonatkozó része a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2021. június 3.

Dr. Mezőlaki Erik

a tanács elnöke

